

A Barát

Egyszer volt hol nem volt élt egyszer egy királyi család. Nekik volt két gyönyörű szép leányuk. A nagyobbik már feleségül ment egy híres királyfihoz, Krisztofer herceghez. Patrícia (az idősebbik lány) húga Annabell, még csak 8 éves volt, ezért leginkább játszani szeretett. Csak nem tudott kivel. A szülei mindent kipróbáltak, de egyik sem jött össze, mert Annabell egy igazi legjobb barátot szeretett volna.

Egy héttel később március 20-án tartották meg a születésnapját. Ezen a napon feldíszítették az egész palotát, készítették egy nagyon finom tortát, csomó ajándékkal halmozták el, és az egész vár, sőt az egész város ott volt, de ő mégsem volt boldog.

Így inkább elszökött sétálni mintsem, hogy ünnepelje a saját születésnapját. Sétált a vár folyosóin, aztán végigjárta az egész várkertet, végül a kapuhoz indult, ami a városba vezetett. Mikor Annabell kilépett a kapun még jobban nekikeseredett, mert látta, hogy egy csomó gyerek játszik a barátjával. Azt gondolta magában: „Bár nekem is lenne egy barátom és akkor együtt ünnepelhetnék a születésnapom.” Végül megakadt a szemé egy kislányon, aki a lépcsőn ülve szomorkodott. Annabell odalépett hozzá és megkérdezte mi bántja őt. A lány ugyanazt felelte, mint ahogyan ő maga is érzett és ezen Annabell elgondolkodott. Majd megkérdezte tőle:

- Hogy hívnak?
- Az én nevem Karolina – válaszolta a kislány.
- Örvendek Karolina, engem Annabellnek hívnak.
- Te vagy a királylány, akinek ma van a születésnapja?
- Igen, én vagyok, de a rangommal ne törődj.
- Jó, nem fogok, de akkor is had kívánjak boldog születésnapot hercegnő! – mondta a kislány egy szép pukedli kíséretében.
- Voltál már a várkertben?
- Nem, még soha. De biztos nagyon szép.
- Na, gyere, megmutatom. Megfogta Karolina kezét és bevezette a kertbe. Miközben sétáltak, a hercegnő elmondta, hogy milyen a királyi élet. Karolina pedig a saját városi életéről mesélt. Amikor már az egész várkertet végigjárták, leültek egy padra, ahol még beszélgettek egy kicsit.

Egyszer csak megjelent az egyik őr, és azt mondta, hogy Annabellt kerestetik a szülei, mert nem tudják, hol van. Ezért a két lány bement a palotába. A felnőttek, amint meglátták kisebbik gyermeküket, odaszaladtak hozzá és megölelgették. Végül Annabell új barátját is bemutatta:

- Anya, apa! Bemutatom új barátnőmet, Karolinát.
- Szia! Üdvözlünk a palotában Karolina – mondták egyszerre a szülők.
- Én is örülök a találkozásnak felségek – válaszolta a kislány és mélyen meghajolt.
- Engem szólíts nyugodtan Szofinak, a férjemet pedig Benjaminsnak – kedveskedett a királyné.

Azóta a születésnap óta Annabell legjobb barátja Karolina maradt. Az igaz barátság néha csak a véletleneken múlik.